

Keti Kesidi
DEJZI STAR I RUŽIČASTA GITARA

Edicija
KETI KESIDI

Zdravo...

Ja sam Dejzi Star i imam mali problem. OK, veliki problem.

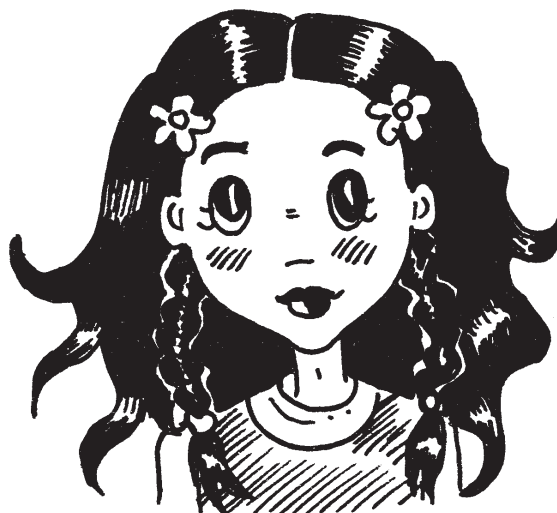
U pitanju je moj tata... Upao je u krizu srednjih godina i to je strašno, strašno dosadno. Nепrestano mu padaju na pamet te sulude ideje o spasavanju sveta. Verujte mi kada vam kažem da su to najgore ideje u svetskoj istoriji. Grozno, zar ne?

Dobro je što u celoj toj noćnoj mori imam novu, kul, ružičastu gitaru i snove o tome kako ću postati rok zvezda.

Ko zna, možda ću uspeti sve to da prebrodim uz muziku, prijatelje i toplu čokoladu sa otopljenim maršmelouom...

Ljubav, zagrljaj i punjene krofne.

Dejzi Star,
(11 godina)

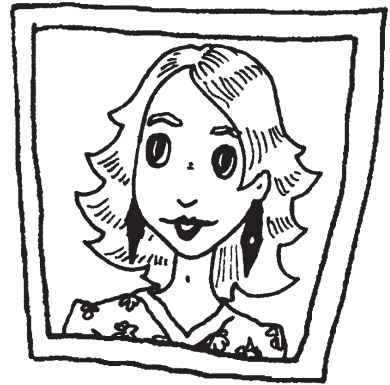

Piksi
najslada sestrice...

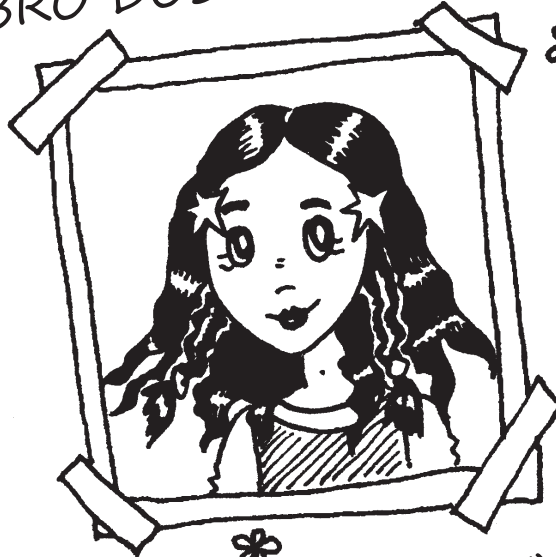
najbolja
učiteljica...

Gospođica Mun

DOBRO DOŠLI U MOJ SVET

lud za
krofnama
sa slatkom
glazurom...

Mama

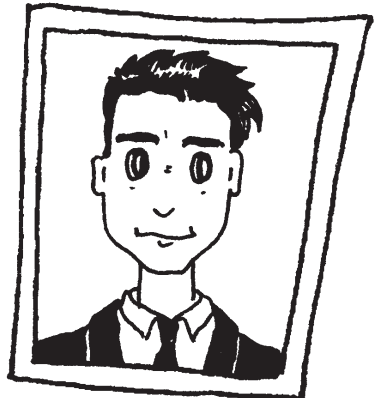

naporno radi...

Dejzi (To sam ja!!!)

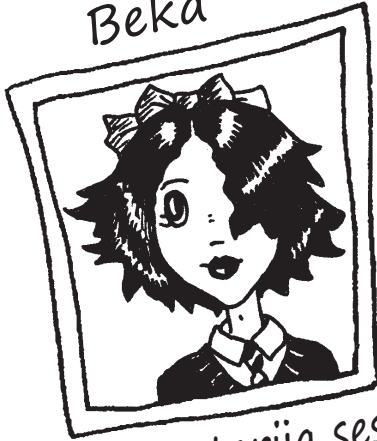

Tata

pomalo odlepio...

Beka

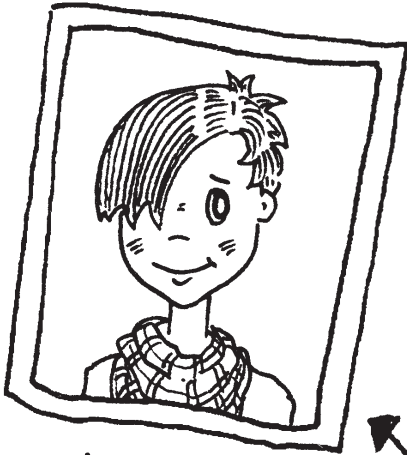

nije tako
strašan kao
što izgleda...

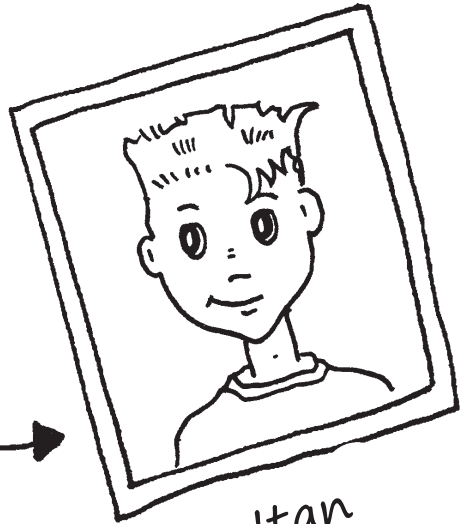
Spajk

savršena starija sestra
koja je postala namćorasta
darkerka...

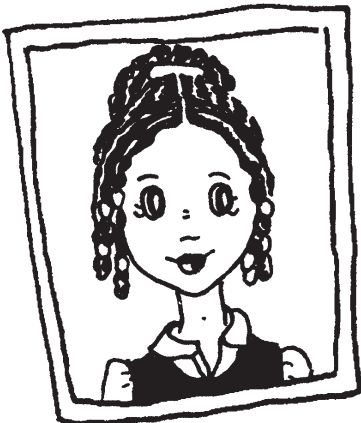
Marfi

najdosadniji
dečko u
školi...

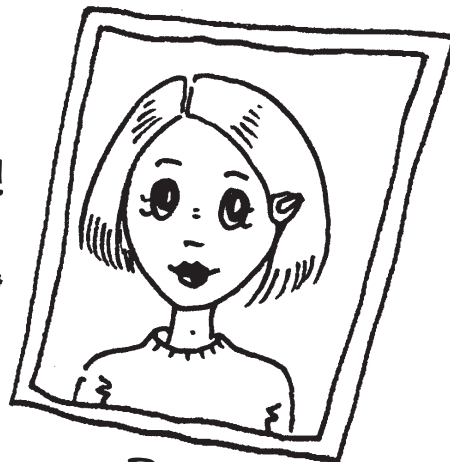

Itan

MOJI
NAJBOLJI
PRIJATELJI!!

Vilou

Bet

Knjige za mlade čitaoce

ZASIJAJ, DEJZI STAR
DEJZI STAR I RUŽIČASTA GITARA
LJUBAV, MIR I ČOKOLADA

Knjige za malo starije čitaoce

DIZI
NAPLAVLJENO DRVO
INDIGO PLAVO
SKARLET
SRCE OD SLADOLEDA
SREĆNA ZVEZDA
MEDENA
ANĐEOSKA TORTA
SLATKICA

Keti Kesidi

Leo commerce, 2011

Naziv originala:

Daizy Star and the Pink Guitar– Cathy Cassidy

Naziv knjige:

DEJZI STAR I RUŽIČASTA GITARA – KETI KESIDI

Copyright © Keti Kesidi, 2010

Copyright © 2011 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

Sladana Perišić

Prevod:

Mirjana Živković

Lektura i korektura:

Bosiljka Delić

Prelom i korice:

Pintor Project

Za izdavača:

Nenad i Sladana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/517-874

E-mail:

nesaperisic@gmail.com

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

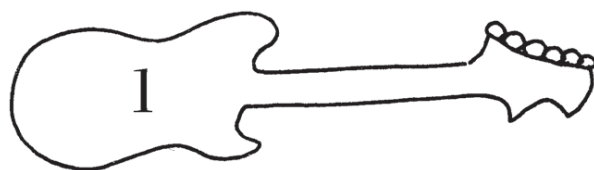
Kultura – Bački Petrovac

Tiraž:

1000

ISBN 978-86-7950-119-6

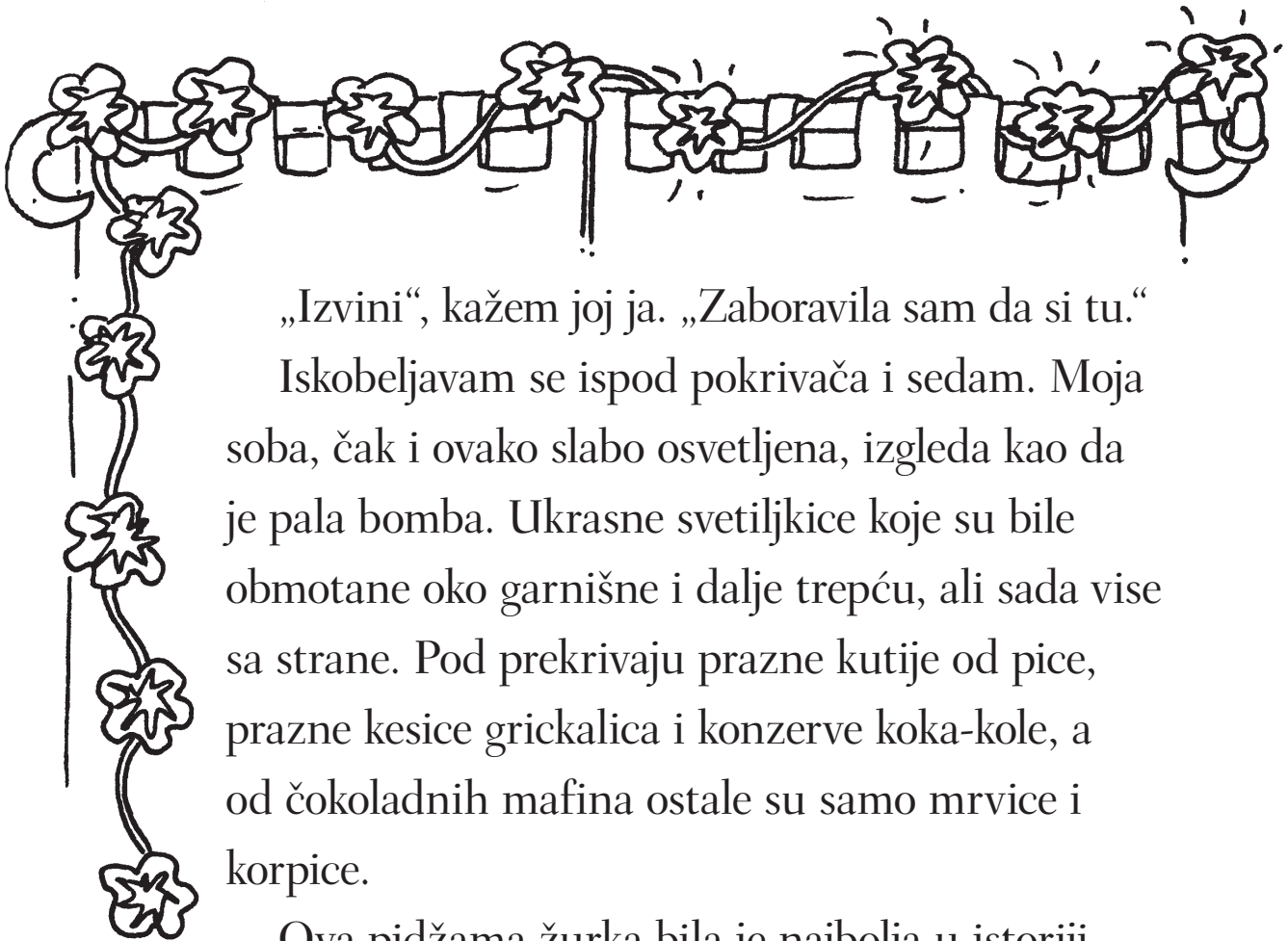

Budilnik se oglašava u šest i dvadeset pet ujutro. Zvuči kao pomahnitala protivpožarna sirena, samo što je još glasniji. Pospano ga mlatnem i on pada sa noćnog stočića i tupo udara o pod.

„Auh“, kaže nečiji pospani glas. „Ko je to bacio?“

Otvaram jedno oko i ugledam dva stopala u čupavim ružičastim soknama. Živa se isprepadam, ali se onda setim da delim krevet s najboljom prijateljicom Bet. Sklanjam s puta njena čupava stopala i pogledam u svoju drugu najbolju prijateljicu, Vilou, koja leži na podu u vreći za spavanje. Prespavala je sa tijarom i vilinskim krilima koje je nosila sinoć i sada se češe po glavi i istovremeno pokušava jastukom da priguši prodornu zvonjavu budilnika.

„Izvini“, kažem joj ja. „Zaboravila sam da si tu.“

Iskobeljavam se ispod pokrivača i sedam. Moja soba, čak i ovako slabo osvetljena, izgleda kao da je pala bomba. Ukrasne svetiljkice koje su bile obmotane oko garnišne i dalje trepću, ali sada vise sa strane. Pod prekrivaju prazne kutije od pice, prazne kesice grickalica i konzerve koka-kole, a od čokoladnih mafina ostale su samo mrvice i korpice.

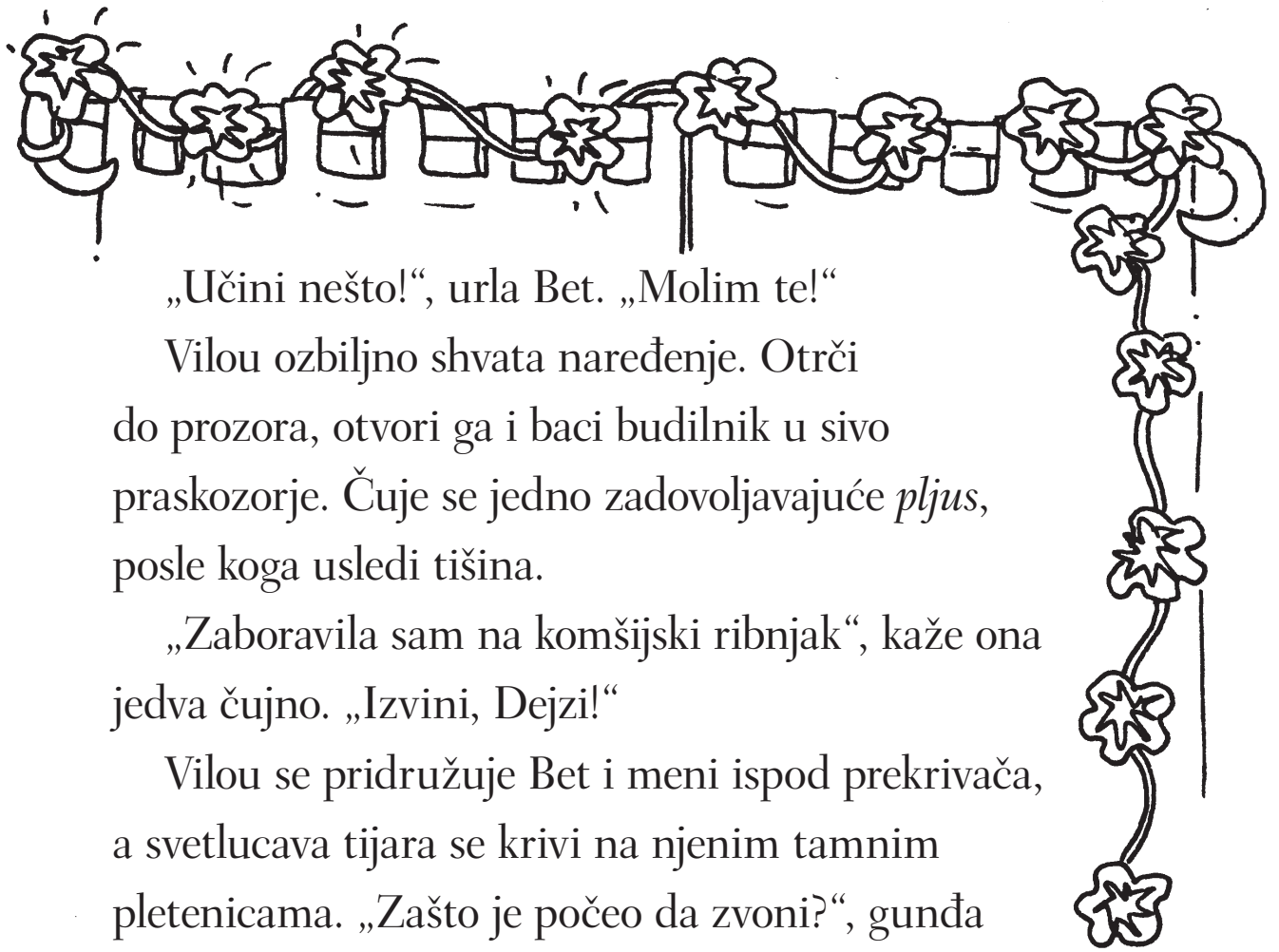
Ova pidžama žurka bila je najbolja u istoriji vaseljene, ali se zato sada osećam kao da imam potres mozga i strašno sam pospana, a Vilou i dalje ne uspeva da učutka zvonjavu budilnika.

„Kakva je to buka?“ Zapomaže Bet dok se izvlači ispod jorgana. Plavi čuperci joj štrče na sve strane. „Zaboleće me uši!“

„Budilnik!“, kažem ja.

„Ne mogu da ga zaustavim“, promrmlja Vilou dok okreće točkiće i pritiska dugmiće. Na kraju ga žestoko protrese. Ali, on zvoni i dalje.

„Učini nešto!“, urla Bet. „Molim te!“

Vilou ozbiljno shvata naređenje. Otrči do prozora, otvori ga i baci budilnik u sivo praskozorje. Čuje se jedno zadovoljavajuće *pljus*, posle koga usledi tišina.

„Zaboravila sam na komšijski ribnjak“, kaže ona jedva čujno. „Izvini, Dejzi!“

Vilou se pridružuje Bet i meni ispod prekrivača, a svetlucava tijara se krivi na njenim tamnim pletenicama. „Zašto je počeo da zvoni?“, gundā ona. „Još je noć!“

„Nije, skoro je pola sedam!“, odgovaram ozareno.

„A to znači...“

Vrata spavaće sobe naglo se otvaraju i članovi moje porodice posrću i uleću unutra u pidžamama i kućnim haljinama uz glasne pokliče, navijanje i izbacivanje slavljeničkih zapašaća u plafon.

„SREĆAN ROĐENDAN, DEJZI STAR!“

Uzvikuju oni u horu, a onda svi zajedno počinju da pevaju, čak i Vilou i Bet.

To vam dođe kao neka tradicija, znate – svake godine, 3. novembra, moja porodica ustaje u pola

sedam ujutro da proslavi moj rođendan, jer sam tačno u to vreme rođena.

Pre jedanaest godina.

Moja sestra Piksi skače na krevet, a Vilou i Bet počinju da vrište. Ona skače gore-dole i smeje se, što zaista nije normalno ovako rano, daje mi još vlažan crtež svetlucave sirene, uveo venac od belih rada i tamnu, tvrdu, ulubljenu tortu sa vodnjikavim belim prelivom i jedanaest svećica.

„Oh, hvala, Piksi!“, razvlačim usta u osmeh.

„Sama si napravila tortu?“

„Napravili smo je ja i tata“, ponosno odgovara Piksi.

